

Så på den måde kan man sige, at det ikke er underligt, at folk, der kommer til Danmark og ønsker at søge opholdstilladelse og ønsker at få indfødsret, bliver forvirrede, når de får smidt i hovedet, at de skal være danske, eller de skal opfylde de danske kriterier eller de danske værdier, for det, SF og en lang række af de partier, som står bag den vedtagelse, som vi fremlægger, ønsker, er et helt andet Danmark, et andet værdisæt end det, som Dansk Folkeparti er eksponenten for.

Vi er jo heller ikke i tvivl om, at det, der har været ønsket fra Dansk Folkepartis side, hele tiden har været at få antallet af personer, der får tildelt indfødsret, ned. Og der har man så stillet nogle krav, som skulle gøre, at de personer, der søger indfødsret, kommer ned på et passende antal og ikke nødvendigvis er et udtryk for, hvad man skal kunne.

Vi ønsker, at der skal være nogle sprogkrav, der passer til virkeligheden, nogle sprogkrav, der gør, at man skal kunne fungere i det danske samfund, men også nogle sprogkrav, der gør, at hvis man går ud på en normal dansk arbejdsplads, så skal hovedparten af dem, der er der, også kunne bestå og kunne overholde de krav, vi stiller til de nye danskere, der kommer til Danmark.

Derfor er det fælles forslag til vedtagelse, som ligger fra SF, Socialdemokratiet, De Radikale og Enhedslisten, også noget, som vi mener står inde for de kriterier, som vi synes skal være gældende for tildeling af indfødsret fremover, når der engang kommer et andet politisk flertal.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Og vi går videre i ordfører-rækken. Næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Der har været en tendens til, at en række af ordførerne i denne her debat har gjort spørgsmålet om statsborgerskab til nærmest et spørgsmål om for og imod videnskab eller dansk kulturhistorie tilbage fra 1700-tallet.

Jeg tror, at det er vigtigt, at vi også prøver at se spørgsmålet om et dansk statsborgerskab fra synsvinklen hos de mennesker, som søger om et dansk statsborgerskab. Hvad er det egentlig, der gør, at man søger om at blive dansk statsborger, når man er kommet her til landet som flygtning eller indvandrer, når man har boet her i landet i nogle år? Hvad betyder et statsborgerskab for de

her mennesker, hvor det egentlig er mindre interessant, hvad en hr. Søren Krarup eller en hr. Jesper Langballe mener det betyder?

Kl. 12.45

For en flygtning eller indvandrer, der søger om et statsborgerskab, betyder det anerkendelse, anerkendelse som et fuldgyldigt medlem af det danske samfund; det betyder integration; det betyder, at man føler og gør alt, hvad man kan for at deltage i det danske demokrati; det betyder, at man har stemmeret; det betyder, at man har et dansk pas.

De seneste stramninger af indfødsretslovgivningen gennem den aftale, som blev indgået mellem Dansk Folkeparti og regeringspartierne, er og bliver et klart signal om, at der er forskel på »jer« og »os«.

Kunne man f.eks. forestille sig en dansker miste stemmeretten, hvis han kører spritkørsel, hvis han eller hun er arbejdsløs eller ikke har bestået sin danskeksamen? Nej, efter aftalepartiernes mening er der forskel på »jer« og »os«. Det er det signal, som bliver givet til de mennesker, der ønsker at blive danske statsborgere.

Det er måske ikke så underligt, at nogle flygtninge og indvandrere bliver en anelse mopsede ved mødet med regeringens og Dansk Folkepartis Danmark.

Det bliver ekstra grotesk, hvis vi ser på, hvad det egentlig er, der sker, når man kommer til Danmark. Med de nye regler skal man jo starte med, når man får en opholdstilladelse, at underskrive en erklæring. I den erklæring står der bl.a.:

Jeg vil på alle måder overholde den danske lovgivning og værne om de danske demokratiske principper.

Der står også:

Jeg anerkender, at både mænd og kvinder har ret til at deltage i demokratiske processer.

Hvis man skal tage det bare lidt alvorligt og samtidig ser på, at en del af de mennesker, der har underskrevet den erklæring, bliver afholdt fra at deltage i de demokratiske processer, ikke har nogen ret til at deltage i det danske demokrati, så kan man ikke undres over, at det kan være svært at forstå den danske politik over for flygtninge og indvandrere.

Et af de mest beskidte punkter i denne aftale er jo, at den udelukker torturofre eller – for nu ikke at påkalde mig præsternes vrede – en stor del af torturofrene fra at få dansk statsborgerskab, nemlig dem, der lider af posttraumatisk stressyndrom som følge af torturen. Det er bare